

[Ømann.]

registrerer en stigning på jord og fast ejendom pr. 1. april 1977 på 250–270 mia kr. Det er jo ikke nogen lille post. Så kan man sige, at en del af det er inflation. Ja, det er det vel også, men tilbage står, at der er en realstigning på op mod 15–20 mia kr. Det er en stor post i sammenligning med, hvad vi i øvrigt taler om af budgettal, af skattetal osv. Det er naturligvis den politiske konstellation her i tinget, der gør, at man lukker øjnene for dette uhyre tal, at man ikke gør noget ved denne, skal vi sige kræftsvulst på hele den nationale økonomi, denne lækage over for enhver finanspolitik, rentepolitik osv., og det er i og for sig synd, at dette spørgsmål skal gemmes hen i et sådant konglomerat af forslag.

Vi får jo lejlighed til, vil jeg håbe, at tage dette spørgsmål op senere, det trænger sig mere og mere på ude i befolkningen, og jeg vil tro, det kommer helt herind i salen til de politiske partiers bevidsthed, at dette er noget, man ikke kan undlade at gøre noget ved. Og dette at fastfryse disse stigninger må være det mildeste, man kan gøre i denne situation.

Der er jo også det interessante, hvis man ser disse stigninger i sammenhæng med forslaget om skattefritagelse af dyrtidsportionerne, at der er mange, der siger, at realstigningerne på jord og fast ejendom vil man godt overveje at beskatte visse kategorier af, men i og for sig er det mærkeligt, at man ikke er parat til i hvert fald at spørre disse stigninger med deres nominelle beløb, når man faktisk beskatter dyrtidsportionerne, altså de stigninger, som lønmodtagerne har på deres lønninger, fuldt ud. Der er en brist i logikken her, som jeg synes er et problem, og som jeg føler trang til at drøfte.

Der er andre af punkterne, som kommer frem som selvstændige forslag her i salen, og derfor har jeg ikke lyst til at gå ind på dem i dag. Der er f. eks. spørgsmålet om registrering af pantebreve og spørgsmålet om en yderligere kontrol med renteindtægter. Det regner jeg med kommer til behandling i forbindelse med et forslag, som fremsættes om ganske kort tid.

Må jeg til slut sige, at der er naturligvis i alle disse punkter noget, som jeg sympatiserer med, men må jeg udtrykke min beklagelse af, at disse tanker sådan set miskrediteres ved den facon, de fremsættes på.

Ninn-Hansen (KF):

Folketingets forretningsorden forlanger jo af

os, at vi skal give udtryk for principielle opfattelser ved første behandling. Det mest principielle, jeg kan sige om hr. Knud Jespersens 9 punkter, er, at det konservative folkeparti mener det modsatte, og så har vi vel også dermed svaret på det forslag, der er fremsat.

Jeg vil kun gøre en undtagelse ved punkt 8, der drejer sig om at nedsætte folkepensionsalderen. Jeg er uenig i det, der står i bemærkningerne til forslaget, at man skal opretholde de samme ydelser, hvis der sker en nedsættelse, men ellers er det et spørgsmål, der kan overvejes i forbindelse med den bevægelighed, som man kan ønske at få på arbejdsmarkedet.

Men i øvrigt er jeg ganske og aldeles uenig. Det konservative folkeparti vil ikke som kommunisterne lægge skat på inflationen, men vil bekæmpe inflationen. Vi vil ikke gennemføre skatteforhøjelser, men vil nedsætte de direkte skatter. Vi vil ikke have mere statsindflydelse, men vil fjerne de byrder af bureaukrati, som vi har i dag.

Specielt vedrørende hr. Knud Jespersens forslag om, at vi skal annullere kontrakten om levering af de 58 fly, vil jeg blot sige, at så længe vi har alle de frække skibe flydende rundt i Østersøen, får vi snarere brug for flere fly, så hvis hr. Knud Jespersen vil bruge sin indflydelse, skulle det altså snarere være for at fjerne disse skibe, som er aggressive og pågående i vores farvande.

Nu håber jeg selvfølgelig ikke, at jeg på nogen måde med disse bemærkninger har bedrøvet hr. Knud Jespersen. Jeg tror i øvrigt ikke – og det er en kompliment, den eneste, jeg kommer med – at hr. Knud Jespersen lader sig bedrøve. Men forholdet er altså det, at vi ønsker et fuldstændig forskelligt samfund. Det er der åbenbart også andre der gør. Jeg lagde mærke til, at hr. Auken betegnede indholdet af forslaget som en idiotisk økonomisk politik. Ja, sproget fornyr sig jo ikke altid til det bedre, heller ikke her i salen, og jeg har i hvert fald ladet mig fortælle, at man godt kan være hæmmet af en socialistisk tankegang uden at blive betragtet som idiot af den grund.

Men selve forslagene kan vi altså ikke give nogen som helst støtte til. Selvfølgelig skal man behandle private forslag, forslag fra partierne, med interesse og på samme måde som forslag, regeringen stiller. Men når vi ser på de vældige problemer, der er i forbindelse med det, man vil gøre noget ved fra kommunistisk side, bare noget forkert efter vor opfattelse,